

विकस्यते । न चाज्जुनः कलापूर्वः सम इवोधनस्य च”
भा० वि० १८८० ।

कलाभूत् कलां विभक्तिं च-किप् ईत० । कलाधारके चन्द्रे
हेम० “कला च वा कान्तिमती कलाभ(व)तः” कुमा० ।
२शिल्पादिधारके लि० । “दशाब्दाख्यं पौरुषख्यं
पञ्चाब्दाख्यं कलाभूताम्” मनुः ।

कलाय उ० कलामयते अय-अण् । (मटर) १शमीधाम्यभेदे ।
“कलायोमधुरः स्वादुः पाके हृद्यश्च शीतलः । यथाबो
वातबोपाही नफपित्तहरो लघुः” भावप्र० तदुच्यते ।
“कलायपरिमण्डलसुभयतोऽकलायम्” सुश्रु० । “विष्-
सत्कलायकुसुमासितद्यते” माघः २मण्डूकीयां स्त्री ।

कलाग्न कलानामयनं यत् । नक्तकमाले गच्छ०
कलालाप उ० स्त्री कलमालपति आ+लप-अच् उप० व० ।
१धमरे । राजनि० । स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । ईत०
२कलस्याख्ये उ०

कलावत् उ० कला चन्द्रेतादिकाः सन्त्यत्र सतप् सख्यः ।
१चन्द्रे “कला च कान्तिमती कलाव(च)तः” कुमा०
२गीतादिकलावृत्तमाले २खंभवति च लि० स्त्रियां ङीप्
कलावती स्त्री या० ति० ४पटलोक्ते दीक्षाभेदे । स च
“अथ दीक्षां प्रवक्ष्यामि मन्त्रिणां हितकाम्यया । विनाऽनया
न लभ्येत सर्वमन्त्रफलं ततः । ज्ञानं दिव्यं यतोदयात्
कुर्व्यात् पापचयं यतः । तस्मादोच्यते सा प्रोक्ता देशिकै-
स्तन्त्रवेदिभिः । चतुर्विधा सा सन्दिता क्रियावत्यादि-
भेदतः । क्रियावती वर्णमयो कलात्मा वेधवत्यपि ।
ताः क्रमेणैव कथन्ते तन्त्रोक्तिं नृ सस्यदावहाः” इत्युपक्रम्य
दर्शिता । तत्र कलात्मा कलाशब्ददर्शितशारदातिलकोक्त-
पञ्चायत्कलावतीत्यर्थः । कलात्मायत् ।

कलाविक उ० स्त्री कलेन सस्यक् विकस्यति विशेषेण शब्दा-
यते आ+वि+क-क ईत० । कुकुटे लिङ्गा० तस्य
रात्रिशेषे विशेषेण शब्दावमानत्वात् तथात्वम् । स्त्रियां
जातित्वात् ङीप् ।

कलाविकल उ० स्त्री कलेनाविकलः । चटके शब्दे० स्त्रियां
जातित्वात् ङीप् । [काङ्खलायो शब्दरत्ना० ।

कलाहक उ० कलमाहन्ति आ+हन् किप् संज्ञायां कन् ।
कलि उ० कल-शब्दादौ हन् । चतुर्थे युगे तस्मानमाह
पुराणसर्वज्ञे ब्रह्मण्ड० । “दिव्यवर्षसहस्रैस्तु कतलेता-
द्विचतस्रम् । चतुर्थे गं द्वादशभिस्तद्विभागं निबोध मे ।
चत्वारि लोषि द्वे चैवं कतदिभु यथाक्रमम् । दिव्या-

वदानां सहस्राणि युगेष्वाहुः पुराविदः । तत्प्रमाणैः
यतैः सन्ध्या पूर्वा तत्ताभिधीयते । सन्ध्यायश्च तत्तुल्यो-
युगस्थानन्तरोहि सः । सन्ध्यासन्ध्यांशयोरन्तः काळोयै
सुनिश्चितम् । युगाख्यं तत्तु विशेषं कतलेतादि-
चतस्रम्” । सूर्यसिद्धान्तेऽप्युक्तं यथा-

“सूर्याब्दसङ्ख्या इति सागरेरयुताहृतैः । सन्ध्यास-
न्ध्यांशसहितं विशेषं तत्तुचतुर्थगम् । कतादीनां
व्यवस्थेयं धर्मपादव्यवस्था” सू० सि० ।

“तेनां दिव्यवर्षाणां द्वादश सहस्राणि चतुर्थगम् ।
चतुर्णां युगानां कतलेताद्वापरकल्याणानां समाहारो
योगस्तदात्मकं महायुगमित्यर्थः । एतद्भूतमाद्यं चत-
रित्युक्तरम्यथा युगमित्युक्तौ तद्वैयर्थ्यापत्तेः । माना-
भिन्नैकम् । अथ सौरमानेन तत्तुल्यं विधेयं
चाह । सूर्याब्दसङ्ख्यायेति तद्देवाहुरमानेनोक्तं चत-
तुर्थं द्वादशसहस्रार्थात्मकं महायुगं सन्ध्यासन्ध्यांश-
सहितम् । युगपरमस्याद्यन्त्ययोः क्रमेण प्रत्येकं सन्ध्या-
सन्ध्यांशाभ्यां युक्तं सहेन सन्ध्यासन्ध्यांशवन्तर्गतौ न
पृथक् यत्नेतादृश्यम् । सौरवर्षप्रमाणेन इति सागरेः ।
“अङ्गानां वानतो गतिः” इत्यनेन इति शब्दधिकेचतः
यतमितेः । अयुतेन दशसहस्रेण युजितैः । सचतुस्तदा-
लिंशचतुर्भिः ४१२००००परिमितं ज्ञेयमित्यर्थः । अथ
चतुर्गुणान्तर्गतयुगाङ्गुलीणां विधेदतो मानान्नवत्यात् “समं
स्यादश्रुतत्वादिति” न्यायेन प्रत्येकं महायुगचतुर्धांशो
मानमिति चतुर्गुणमित्यनेन फलितं निषेधति । कता-
दीनामिति । कतलेताद्वापरकलियुगानाम् धर्मपाद-
व्यवस्था धर्मचरणानां स्थित्या । इयं व्यवस्था
व्यवस्था स्थितिर्ज्ञेया न तु समकालप्रमाणं स्थितिः ।
अयमर्थः—कतयुगे चतुश्चरणो धर्म इति तस्य मान
मधिकम् । ततस्त्रेतायां धर्मस्य लिपादवस्थात् तद-
तुरोधेन त्रेतामानं न्यूनम् । एवं द्वापरकल्यो-
धर्मस्य क्रमेण द्वाकचरणवत्त्वात् कतलेतामानाभ्यां
क्रमेणोक्तातुरोधाद्भूतमानम् । न तु समं मान-
मिति । अथ सर्वधर्मचरणयोगेन दशमितेन यदि महा-
युगं भवति तर्हि सप्तधर्मचरणैः किमत्युपातेन
पूर्वोक्तफलितेन कतादि युगानां मानज्ञानं सविशे-
षमाह । रङ्ग० । तेन ४१२००० वर्षास्तन्मानम् ।
“युगस्य दशमो भागश्चतुर्दशैकसङ्ख्यः । क्रमात् कत-
युगादीनां षष्ठांशः सन्ध्यायोः सप्तः” सू० सि० ।